

άνεμογλέντι τό, ΠΓεννάδ. 303

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄνεμος καὶ γλέντι. Πβ. καὶ ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 5 (1918/20) 69.

Τὸ φυτὸν ἐλξίνη (parietaria) τῆς τάξεως τῶν κνιδωδῶν (urticaceae). Συνών. *ἀνεμάχλαδο, ἀνεμοκλάδι, ἀνεμόχορτο, κολλητισίδα, παρθενούδι, περδικάκι, περδικόχορτο, ποιηροπλύτης.

άνεμογοργοτρέχω Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄνεμος καὶ τοῦ ρ. γοργοτρέχω.

Τρέχω ταχέως ὡς ὁ ἄνεμος: Ἀραδιάζουν τὸν τορὸ καὶ ἀνεμογοργοτρέχουν (ἐνν. τὰ πρόβατα. Ἐκ παραμυθ.)

άνεμογυρίζω Ἰων. (Κρήν.) Κρήτ. Κύθν. Πελοπν. (Λακων.) ἀνιμονγρίζου Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄνεμος καὶ τοῦ ρ. γυρίζω.

1) Περιστρέφω τι εἰς τὸν ἄνεμον διὰ νὰ τὸ καταφέρω κατὰ τινος Σάμ.: Φρ. Τ' ἀνιμονγρίζει μὲ (τὸν ἐκτύπησεν).

2) Ἐξαφανίζω (ὡς ὁ ἄνεμος τὴν κόνιν περιδινῶν αὐτήν) Κύθν. 3) Ἀμτβ. περιφέρομαι ἀσκόπως Ἰων. (Κρήν.) Κρήτ. Πελοπν. (Λακων.): Τί ἀνεμογυρίζεις;

άνεμόγυρος ὁ, Λεξ. Δημητρ. ἀνεμόγυρος Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄνεμος καὶ γύρος.

1) Γύρος, δίνη ἀνέμου, ἀνεμοστρόβιλος ἐνθ' ἄν.: Τοῦτος ὁ ἀνεμόγυρος ἐν-νὰ μᾶς πάρη. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀνεμικός Β1. 2) Γύρος, περιστροφή γινομένη εἰς τὸν ἄνεμον Κύπρ.: Ἐδωκεν τοῦ μωροῦ ἀνεμόγυρους. 3) Μάταιος, ἀσκοπος δρόμος Κύπρ.: Ἐπῆα τὸ ἔκαμα τόσους ἀνεμόγυρους τὸ ἐν κατώρθωσα τίποτε.

άνεμόδαρτος ἐπίθ. ΓΒλαχογιάνν. Τὰ παληκάρ. 67 ΚΠαλαμ. Δωδεκάλ. Γύφτ. 92 καὶ 118 —(Ἐλεύθ. Βῆμ. 20 Ἰουνίου 1934) —Λεξ. Βλαστ. ἀνεμόδαρτος Κάρπ.

Τὸ μεσν. ἐπίθ. ἀνεμόδαρτος.

Ὁ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου δερόμενος, προσβαλλόμενος, ὁ ἐκτεθειμένος εἰς τὸν ἄνεμον: Ἀνεμόδαρτη καλαμὰ ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν. Τέντα ἀνεμόδαρτη ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν. 92. Ξεσκέπαστο ἀνεμόδαρτο λιμάνι ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν. 118. Βαρκάριδες ἀνεμόδαρτοι (Ἐλεύθ. Βῆμ. ἐνθ' ἄν.) Δέντρον ἀνεμόδαρτον Κάρπ. Συνών. ἀνεμοδούρικος. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀνεμόδαρτος καὶ ὡς τοπων. Κάρπ.

άνεμοδείκτης ὁ, Λεξ. Γαζ. (λ. ἀνεμούριον) Βυζ.

Ἐκ τοῦ λογ. οὐσ. ἀνεμοδείκτης.

Ὁργανον δεικνύον τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου ἐνθ' ἄν.: Φρ. Γυρίζει σὰν τὸν ἀνεμοδείκτη (ἐπὶ τοῦ ἀστάτου) Λεξ. Βυζ. Συνών. ἀνεμοδούρα 1, ἀνεμοδούρι 1, ἀνεμολόγος 1.

άνεμοδέρνω Ἡπ. Θήρ. Κρήτ. Πελοπν. (Λακων.) κ. ἄ. —ΑΒαλαωρ. Ἔργα 2,146 καὶ 177 —Λεξ. Βλαστ. Δημητρ. ἀνεμοδέρνου Εὐβ. (Κύμ.) ἀνιμονδέρνου Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (Αἰν.) Παθ. ἀνεμοδέρνομαι ΣΜατσούκ. Γλυκοχαράμ. 38 ἀνεμοδέρνουμ' Θράκ.(Σαρεκκλ.) Μετοχ. ἀνεμοδαρμένος Πελοπν. (Ἀρκαδ.) —ΜΦιλήντ. Θρῦλ. 29

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄνεμος καὶ τοῦ ρ. δέρνω.

1) Πλήττω τὸν ἄνεμον ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἄν. 146: Ποίημ.

Ἀρμένιζε τὸ φάντασμα, τὰ νεκρολίβανά του

τὰ χεὶ φτερούγα 'ς τὰ πλευρὰ κι ἀνεμοδέρνει ὁ Χάρως.

2) Πνέων ἰσχυρῶς πλήττω, ταλαιπωρῶ, ἐπὶ ἀνέμου Εὐβ. (Κύμ.) Ἡπ. (Ζαγόρ. κ. ἄ.) Θήρ. Θράκ. (Αἰν.) Κρήτ. Πελοπν. (Λακων.) —ΣΜατσούκ. ἐνθ' ἄν. —Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.: Ὁ ἄνεμος ἀνεμοδέρνει τὸ δέδρο Θήρ. Λακων. Ὁ ἀέρας τ' ἀνεμοδέρνει τὸ σπῖτι Ἡπ. Οὐ ἀέρας ἀνιμονδέρν'

τ' λεύκα Ζαγόρ. Τὸ σπῖτι μας ἀνεμοδέρνεται ὅλο τὸ χειμῶνα Λεξ. Δημητρ. Ἀνεμοδάρθηκε δὲ μερόνυχτα τὸ καίχι αὐτόθ. Ἀνεμοδαρμένα σταφύλια Κρήτ. Πουλλὶ ἀνεμοδαρμένο ΜΦιλήντ. ἐνθ' ἄν. || Φρ. Ἀνεμοδαρμένε! (ἀρά) Ἡπ. || Ποίημ.

Κι ὄντας ἀνεμοδέρνεσαι καὶ ἀνεμοτρανεῖσαι

κι ἀκούς τὸν ἄνεμο κι ἀχεῖ παρὰ ξένα τραγούδια

ΣΜατσούκ. ἐνθ' ἄν. Καὶ ἀμτβ. πλήττομαι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἄν. 177 —Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.: Ἀνεμοδέρνει τὸ καράβι ἔξω ἀπὸ τὸ λιμάνι Λεξ. Δημητρ. || Ποίημ.

Μαῦρο κύμα ἀνεμοδέρνει | καὶ δὲ βρίσκει ἓνα γιὰλὸ

ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀεροδέρνομαι. 3) Περιφέρομαι ἀσκόπως, μένω ἄεργος Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

άνεμοδιώχτης ὁ, Βιθυν. ἀνιμονδιώχτης Σάμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄνεμος καὶ διώχτης.

Σανὶς τιθεμένη πρὸ τῶν κεράμων τῆς στέγης πρὸς προφύλαξιν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀνέμου.

άνεμοδουλειά ἡ, Κρήτ. Κύπρ. Πελοπν. (Λακων.) κ. ἄ. —ΝΠολίτ. Παροιμ. 2,267 —Λεξ. Δεξ. Κομ. Λάουνδ. Μπριγκ. Δημητρ. ἀνιμονδ'λειὰ Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) Μακεδ. (Καταφύγ. κ. ἄ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄνεμος καὶ δουλειά. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἔργασία ἐπιτολαία, μηδαμινὴ ἢ ματαία καὶ ἀνωφελὴς ἐνθ' ἄν.: Αὐτὰ ποὺ κάνεις εἶναι ἀνεμοδουλειές (συνών. φρ. τ' ἀνέμου δουλειές πολεμᾶς) Κρήτ. Συνών. ἀνεμοδούλιν. Πβ. ἀνεμο-.

άνεμοδούλης ἐπίθ. Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄνεμος καὶ δουλειά.

Ὁ μάτην ἢ ἀσκόπως ἐργαζόμενος.

άνεμοδούλιν τό, Πόντ. (Κερασ.) ἀνεμοδούλ' Θράκ. (Σαρεκκλ.) ἀνιμονδούλ' Σκόπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄνεμος καὶ δουλειά.

1) Ἀνεμοδουλειά, ὁ ἰδ., Πόντ. (Κερασ.) Σκόπ.: Πέρασι οὐλ' ἢ μέρα μὶ κατ' ἀνιμονδούλια Σκόπ. Ὅσον γιὰ κάνενα ἀνιμονδούλ' τὰ καταφέρν' αὐτόθ. 2) Δύο στρίποδα ὑποβαστάζοντα τὴν σκάφην τοῦ πλυσίματος Θράκ. (Σαρεκκλ.)

άνεμοδούρα ἡ, πολλαχ. ἀνιμονδούρα Ἡπ. (Ζαγόρ. κ. ἄ.) Θεσσ. Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ. (Καταφύγ. Σισάν.) Σάμ. Στερελλ. (Λεπεν.) ἀνεμοδούρα Πελοπν. (Βούρβουρ.) ἀνιμονδούρα Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀνεμοτούρα Λεξ. Γαζ. (λ. ἀνεμοστρεφῆς) ἀνιμοντούρα Μακεδ. (Σιάτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀνεμοδούρι κατὰ τύπ. μεγεθυντικόν.

1) Ταινία ἀναρτωμένη ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν οἰκοδομῶν πρὸς δήλωσιν τῆς πνοῆς τοῦ ἀνέμου πολλαχ.: Φρ. Γυρίζει σὰν ἀνεμοδούρα ἢ σὰν τὴν ἀνεμοδούρα (ἐπὶ τοῦ ἀνησύχου καὶ ἀεικινήτου ἢ ἐπὶ τοῦ ἀσκόπως περιφερομένου ἢ ἐπὶ τοῦ εὐμεταβλήτου καὶ ἀσταθοῦς. Πβ. Δίων. 74,397^Β «ὥσπερ γὰρ αἱ τὸν ἄνεμον σημαίνουσαι ταινίαι κατὰ τὴν στάσιν αἰεὶ τοῦ πνεύματος αἰωροῦνται, νυνὶ μὲν οὕτω, πάλιν δ' ἐπὶ θάτερα, τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ τῶν φαύλων διάνοια πρὸς πᾶσαν φορὰν οὕτως ἔχει») πολλαχ. Συνών. ἀνεμοδείκτης, ἀνεμοδούρι 1, ἀνεμολόγος 1, ἀνεμούρι. 2) Τὸ ταλαιουργικόν ὄργανον ἀνέμη Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ. (Καταφύγ. Σισάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) —Λεξ. Περιδ. Ἡπίτ. Βλαστ.: Ῥχέτι γυρ' βουλὰ σὰν ἀνιμονδούρα (ῥχέτι = ἔρχεται) Αἰτωλ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀνέμι 1. 3) Μηχανὴ διὰ τῆς ὁποίας ἐκκοκκίζουν τὸν βάμβακα πολλαχ.: Περωὶ τὸ βαμπάκι ἀπὸ τὴν ἀνεμοδούρα Βούρβουρ. Κάθισα 'ς τὴν ἀνεμοδούρα νὰ βγάλω βαμπάκι ΑΚαρχαβίτσ. ἐν Ἡμερολ. Μ. Ἑλλάδ.

